

Chraplavě se zasmál. „Upřímně, mám opačný problém.“

„Chceš říct, že ženy platí za sex *tobě*?“ Zakryla jsem si pusu dlaní. „Panebože. Jsi snad prostitut? Nebo společník? Tak proto se poflakuješ po letištních barech a saloncích?“

Rozesmál se a zaklonil hlavu. „Ne.“

„Takže chceš říct, že se na tebe ženský vrhají samy od sebe?“

„No... víš, někdy je zábavný *svádět* ženský. Ale už hrozně dlouho jsem to nedělal. Upřímně, ani jsem nenašel žádnou, která by za to stála. To poslední, co bych potřeboval, je platit za sex.“

To mě nepřekvapilo, nedokázala jsem si to ani představit. Tenhle chlap byl prostě přitažlivý a charismatický, a takové ženy přímo zbožňují.

Když si ode mě bral telefon zpátky, zlehka se dotkl mé ruky. Byl to sakra příjemný dotyk.

„Byla jsi někdy v Brazílii, Kendall?“

„Ne.“

„V tuhle dobu je tam fakt krásně. Je zima, ale přitom je pořád dost teplo na to, aby si to tam člověk užil.“ Strčil mi telefon před obličej. „Rio. International Airlines, 10:05.“

„Co se tam dá dělat?“

„Mají tam nádherný pláže. Na Copacabaně nebo Ipanemě je spousta klubů a barů. Je tam sakra zábava.“

„Je to bezpečný pro svobodnou ženu, která cestuje sama?“

„Musíš použít selský rozum jako kdekoli jinde. Možná by sis měla koupit podprsenku.“

Carter se zadíval na obrazovku a zkontroloval čas. „Sakra, musím jít. Přijdu pozdě do práce,“ oznámil mi, vstal a hodil na stůl hromadu peněz.

Nedal mi ani příležitost se ho zeptat, čím se vlastně živí nebo kam jde. Nevěděla jsem o něm vůbec nic, ale hlodavý pocit zklamání mi dokazoval, že bych chtěla vědět víc.

„Hm... tak fajn. Jo, a díky za jídlo.“

Po dlouhé pauze řekl: „Nechť rozhodne osud. Ale pro informaci, hlasoval bych pro Rio. Dávej na sebe pozor, Kendall.“

Otočil se k odchodu. Uvědomila jsem si, že mám stále na sobě jeho koženou bundu. Zavolala jsem za ním: „Počkej! Tvoje bunda!“

„Nech si ji. Aspoň budeš mít kozy v teple.“

Bylo to podivně roztomilé. „Tak dobře, dík.“ Usmála jsem se a zvedla ruku. „Sbohem.“

„Ahoj a na viděnou.“

„Cože?“

„*Hello, Goodbye* – další písnička od Beatles.“ Mrkl na mě.

„Bože.“ Obrátila jsem oči v sloup. „Mělo mě to napadnout.“

Usmál se. Uvědomila jsem si, že to je pravděpodobně naposledy, co se můžu kochat tím jeho roztomilým dolíčkem na bradě. Když odcházel, musela jsem obdivovat jeho zadek, který jsem doteď vlastně neviděla. Najednou se zastavil a otočil se. „Kendall...“

„Co je?“

„Jestli si nevybereš Brazílii, přeju ti hezký život.“

Než jsem stihla odpovědět, otočil se a rychle pokračoval v chůzi.

Zaplavil mě nepříjemný pocit osamělosti. Sledovala jsem ho, dokud nezmizel za rohem a z mého dohledu.

Jeho poslední slova mi vrtala hlavou.

Jestli si nevyberu Brazílii... přeje mi hezký život?